

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FOSSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

A közös czég.

márczius 1.

Az osztrák urakháza tegnapelőtti ülésén az ujonczjavaslat tárgyalásakor fölkelte Auersperg Károly herceg, az urakháza alelnöke, az udvarhoz közel álló, igen tekintélyes politikus és beszédet mondott, amely bennünket teljes mértékben érdekel, mert egészében rólunk szólt, a mi katonai követeléseinkkel foglalkozott. A hangja a simaszavu osztrák udvari ur beszédjének mérsékelt volt, nem fenyegetett meg bennünket olyasmivel, hogy a dicsőséges osztrák hadsereg be talál masirozni Budapestre, ha nem fogjuk be a szánkat. Megelégedett azzal, hogy szeliden erőszakoskodásnak bélyegezte a magyar követeléseket. De olyan erőszakoskodásnak, amelynek végezetül — engedni kell egy kicsikét. Amiben benne van annak a szemérmes megismerése is, hogy ez az erőszakoskodás nem lehet egészen jogosulatlan. Sőt valószínűleg több benne a jogosság, mint az erőszak.

Megnyugtathatja a nemes herceget a következtetései logikája, hogy a dolog valóban így van. Sőt még jelentékenyen — igyebben.

Azokat a követeléseket, akár akarják, akár nem akarják odaát, teljesíteni kell, mert ezek a követelések a természetes és törvényes jog legtisztább forrásaiból fakadtak és ha érvényesülésük menetébe erőszak is vegyül, ennek a hullámai ellentétes irányból jönnek. Abból az irányból, amely a jogok fejlődésének útját akarja állni, velük szembe helyezkedik és őket megtörni akarja. Ez az erőszak, ha még olyan bársonyos is és ha még olykenetes is a szava, mint a kitünő hercegé.

Auersperg herceg különben kijelentette, hogy ő csak a maga nevében beszélt. Ezt a kijelentést igen könnyű volt megtennie, noha tudva való, hogy az osztrák urakháza tagjai hosszú tanácskozás után megbízták őt, hogy fölszólaljon. Mégis csak a maga nevében szólt. Vagy talán — éppen ezért. Éppen ezért, mert különben legalább is bajos lett volna megfelelnie egy esetleges kérdésre, hogy — kinek a nevében szónokol? Miféle álláspontot képvisel? Az osztrák álláspont? ... Van-e egyáltalában ilyen álláspont? És ha van: melyik ez? Az-e, amelyet a németek elfoglalnak? Vagy a cseheké?

Vagy a lengyeleké? Vagy az all-dajosoké? Van ezeknek egy egységes álláspontjuk ebben a kérdésben? Egyet akarnak-e mindezek a hadsereg dolgában? és ha egyet akarnának is, amint hogy nem akarnak, van-e joguk, amelynek alapján a mi követeléseink dolgába beleszólnának? Van-e nekik joguk vagy módjuk megakadályozni vagy éppen megtiltani, hogy ezek a mi teljes mértékben jogos és törvényes alapu követeléseink teljesüljenek? Minderre a sok kérdésre egy rövid szócskában a felelet: — nincs. Es ha nincs, akkor megint csak egy új kérdés csatlakozik a többihez: minek fárasszja magát ennek a dolognak a megvitásával a nemes Auersperg herceg — ha mindjárt csak a maga nevében is?

Auersperg herceg a beszédje végén egy merkantilis hasonlattal élt. Magyarországot és Ausztriát közös czéghez hasonlította, amely — rosszul van vezetve. Igaza van a hercegnek. De ennek a közös czégnek nemcsak a vezetése rossz, hanem a berendezése is — furcsa. A kiadáslapon megvan hűségesen a közösség, fizetni fizetünk mi is, mint a köles; de már a bevétel

Református papokról.

Irtá: Lovassy Andor.

Nadányi Gerzson.

Békésben, Biharban, a legrégebb legelőkelőbb familia a Nadányi familia.

Az ősi Borsa nemzetségből származtak. Nem egy volt közülök nádor-ispán, kiváló vezérszerepet játszó férfi. Prima jusson szerzett pusztakovácsi és feketegyőri birtokaikat ma is bírják a család tagjai. Dehát nemcsak ez az egynehány hold volt az ő birtokuk, hanem Békés vármegye fele az övék volt valaha. Az igaz, hogy ez a birtok akkor nem sokat ért, mert vizalatt volt a vadruccatkozás, a csik és a hal volt a jövedelem, de ma már milliókat érő Kanaán ez a föld.

Hogy pedig ezt a Kanaán földjét elvesztették a Nadányiak, annak egyik ősi, Gerzson az oka.

A dolog úgy történt, hogy Lipót császár alatt fokozott dühvel kezdték üldözni a reformátusokat. Megharagudott erre nemzetes és vitéző Nadányi Gerzson uram és hogy annál nagyobb hévvel védhesse az ő református hitét, elment Debreczenbe, teológus lett és pappá avattatta magát.

Mint hírneves praedikátor hirdette az Ur igéit Békésben, Biharban.

Nosza megtudták ezt Récsben, inkvi-

rálni kezdték a jeles férfit, bele is kötöttek és rövid uton elvették tőle a békésvármegyei birtokot s még abban az esztendőben odaadták a Nadányi familia prima jusson szerzett békési uradalmait egy bécsi pékmesternek, valami Haruckernek, kinek adós volt a hadikincstár a prófontok áraval.

Harucker ur báróságot kapott, (a ezimerében most is ott van a három kifli) és övé lett a vízzel borított Nadányi uradalom.

Gerzson ur pedig prédikált tovább Biharban, de azért meg nem hajtotta a nyakát. Nem protestált, nem apellált, hanem megadta magát a praedestinációnak.

Ennek egy pár száz esztendeje már, noha a Nadányiak az őseik dicsőségére hivatkoznak a megyegyűléseken, — mindig büszkén említik Nadányi Gergelyt, aki meggyilkolta Báthory Gábort, Erdély fejedelmét, mert elszerette a feleségét és büszkén hivatkoznak Nadányi Gerzsonra, aki vagyona nagy részét koczára tette hitéért.

Maguk közt azonban így beszélgetnek: az isten nyila ütötte volna meg azt a bolond Gerzson, kellett neki a papság? Ha nem prédikált volna annyit, most is a miénk lenne Békésvármegye felerésze, a Wencheim-me a Harucker birtok.

Balogh Péter.

Ki ne hallotta volna híré a tiszántuli református egyházkerület superintendensének Balogh Péternek?

A debreczeni diákok még ma is szájról-szájra adják az ő jóízű viselt dolgait.

A püspöki székbe tulajdonképen ugy került az öreg, hogy a hatvanas évek elején a pátens kihirdetése után, a debreczeni nagy gyűlésen, mint legidősebb esperes ő elnökölt a debreczeni kis templomban.

De alig kezdték meg a gyűlést, hirtelen futott, hogy ágyukkal vették körül a templomot és nyomban ezután, belépett az ajtón Hanke Leó császári biztos és így szólt:

— Ezt a gyűlést ő felsége a császár nevében feloszlatom.

Tisza Kálmán, aki Balogh Péter mellett ült, oda sugott valamit az öregnek.

Balogh Péter erre felemelkedett és villogó szemekkel ránézett a császári biztosra s így felelt: én pedig ezt a gyűlést az Uristen nevében megtartom. Amen!

Meg is tartották.

Nem is volt népszerűbb ember abban az időben Balogh Péternél, nemsokára meg is választották superintendensnek.

Szép, borotvált képű, patriaroha volt. Különös, vontatott, lassu beszéd modoráért kifigurázták a diákok, de valamennyien

rovaton az egyik özégtárs ugyan hasztalan keresi, ami neki dukálna. Es ez az egyik özégtárs mi vagyunk. A hoszonból és diszból, amelyet az üzletnek a rossz vezetés mellett is jövedelmeznie kell — kell, mert hiszen a cég még fönn-áll és pedig a maga neve alatt — ugyan mi jut Magyarországnak? Megkapja e azt, ami a közösségtől és a közösségben a befektetés terhe szerint megilletné: haszonban, a maga egyénisége kifejtésében, sulyban és tekintélyben? Abból, amit ez a közös cég a világ mai rendjében jelent, ugyanolyan rész jut-e Magyarországnak, mint Ausztriának? A felelet erre a kérdésre nekünk szomorú és Auersperg herczegnek alkalmasint — kényelmetlen. A közös cégnek valóban nevezetes hibái vannak és éppen ezért kell bizonyos dolgokat megváltoztatni. Meg kell tenni, mert a magyar nemzet így akarja.

Puhuljon a magyar.

— márczius 1.

...Hadd főjjenek és puhuljanak egy kicsit... állítólag ezt mondta volna a magyar király, mikor elhatározta, hogy szünetet tart a válság megoldására irányított kihallgatások sorozatában. Mondta-e vagy nem mondta, azt bajos ellenőrizni, de a tények megfelelnek ennek, vagy ilyenféle kijelentésnek.

Elég szomorú dolog, hogy Magyarországtól puhulást várnak, elvárják saját ügyeinek megtagadását, miglen Ausztriától nem várnak és nem kérnek puhulást, hanem azt mondják: tessék Magyarországnak is Ausztriához alkalmazkodnia. Aki eddig nem tudta, az most már érti és érzi, hogy Magyarországnak nincsen alkotmánya és hogy ma is igaza van Albrecht főherczeg-

nek, aki a kardjára csapott és azt mondta: „Ez Magyarország alkotmánya!”

Albrecht régen megtört Magyarországot sanyargatott őseihez, de a Beckek és Pitreichok ma is őrzik kardját és abban Magyarország alkotmányát. A legelső magyar embert, a királyt ma sem lehet elválasztani az osztrák császártól és valahányszor innen is, onnan is kedvelt hivatás között különbség merül föl, a hatalmas osztrák császár legyüri a gyengébb magyar királyt, akinek még a nyelvét is alig érti és a kvóta arányában vérző szívvvel megtagadja a magyar kívánságokat.

Harcz nélkül, hosszú szívós harc nélkül Magyarország nem tud a maga igazából egyetlen árva betűt sem megvalósítani. Még az igazán silány 67 es kiegyezéshez is hat évi alkudozás és tárgyalás kellett, pedig ez a kiegyezés nem egyéb egy államjogi hazugságnál, sem a magyar alkotmány, sem a magyar függetlenség nem jut benne érvényre: közönséges fűgefalevél, mely alig-alig takarja osztrák tartományi meztelenségünket.

Magyarországot frázisokkal etetik és ktléségekkel kenyerezik le. A legsajnosabb a dolgban az, hogy mindig akadtak és akadnak magyar emberek, akik ehhez a szemfényvesztő játékhoz segédkeztet nyujtanak. Most is vannak ilyenek. A választásokon megbukott szabadelvűek azt remélik, hogy az osztrák álláspont merev póznáján ismét ők fognak felkuszni a hatalomra. Gróf Tisza István málhája késsen áll; alig várja, hogy hívásra megjelenhessen Bécsben és ott tanácsokat osztogasson, miképpen lehessen kijátszani a választásokon kifejezésre jutott magyar népakaratot.

Tisza le akarja hozni a királyt Budapestre és itt a nyakára akarja küldeni a saját gárdáját. Mintha nem volna mind-egy, hogy a király Bécsben vagy Budapestben van-e és hogy a kihallgatandó politikusoknak félóránnyira vagy négy óránnyira kell-e utazniok, hogy az uralkodó

elő kerüljenek. Nem volna mindegy, ha az osztrák császár Bécsben maradna és Budára csak a magyar király jönne le; de sajnos, Budán is csak az osztrák császár száll meg és ott is olyan távol lakik Magyarországtól, akár Bécsben, vagy még távolabb. A főudvarmesteri hivatal mondja meg politikailag is az igazat, mikor így adja ki az utazási rendelkezéseket: „Sejour in Budapest” és „Heimreise nach Wien!” (Tartózkodás Budapestben és hazautazás Bécsbe.)

Osztrák koponyákban más a világ rajza, mint magyar agyvelőkben. Ami nekünk szent és nélkülözhetlen, azt odaát szemtelen követelésnek, ami nekünk jog és igazság, azt odaát hazafias fráziscsépülésnek mondják. Mi Ausztria gyarmata vagyunk és mivelhogy ezt a tényt alkotmányos komédiák leple alatt eddig tűrtük, hogy tűrjük ezután is.

Mig Magyarországból egyetlen fillér megy Ausztriába, mig egyetlen ujonezot adunk a közös hadseregnek és mig magyar ember akad, aki felkínálja magát ennek az álláspontnak bármi módni fentartására: addig nem is fogják odaát elhinni, hogy ideát megváltozott a világ és hogy itt már nem érik be a papirosfüggetlenséggel és a hazug alkotmányokkal a hogy követeli a nép azt a legegyszerűbb és legtermészetes jogot, hogy ur lehessen a saját házába.

Kisérletezzék bárki, a függetlenségi pártnak nem szabad engednie. Legyen harc, ha Bécsnek harc kell. Ma már nem fegyverrel vivják az ilyen küzdelmeket; a dinasztikák irtóznak az erőszaktól, mert világszerte látják, hogy a botnak két vége van. Elég a tervezett passzív rezisztencia; sokkal biztosabban ássa alá a féltett nagyhatalmi állást, mint a legvéresebb harc mint a legmagasabb utozai torlaszok.

Ha azt akarják, hogy posványosodjunk, hát posványosodjunk; ha soká teszszük, ingovány lesz a posványból és arra bárki-nek veszedelmesebb rálépni, mint a jog és törvény szilárd talajára,

szerették a jószívű, nemesen érző öreg urat.

Sok bolond adoma forog róla közzájón ma is, nehányat elmondok róla.

Egy alkalommal az elemi iskolákat vizsgálta Balogh Péter. A szavalásra került a sor, azt kérde az öreg ur a tanítótl: na tanító ur, hát tudnak ezek a szamarak szavalni?

— Igenis, tudnak.

— Na, te nagy fülű, ott az utolsó padban, hogy hívnak?

— Kis Péternek hívnak, kérem alásan.

— Na, kedves öcsém Kis Péter, szavalj tehát valamit.

Kis Péter állott a platózra és elkezdett hadarni, szavalni, ilyenformán:

A kis egér.

Egyszer a nagy szénagyűjtők
Egy kis egeret fogtak,
Egeret fogtak,
Hogy mit csináljanak vele,
Azon tanakodtak,
Tanakodtak.

Egyik mondá: kutba vele!
Másik mondá: villahegyre!
A harmadik nagy bölcsen mondá:
Dugjuk a nagy boglya alá,
Boglya alá.

Az majd aztán agyonnyomja!

Ugy lesz biz az,
Jó lesz biz az,
A nagy boglya agyonnyomja,
Agyonnyomja.

Végig hallgatta ezt a szapora hadarást Balogh Péter s így szólt:

— Tyhü. Edes fiam Kis Péter, hát ez is szavalás? Nem így kell ám szavalni. Hallgasd meg, hogy kell szavalni. Példának okáért így kell szavalni:

A kis egér.

Egyszer a nagy szénagyűjtők
Egy kis egeret fogtak,
Hogy mit csináljanak vele?
Azon tanakodtak.
Egyik mondá kutba vele,
Másik mondá: villa-hegyre,
A harmadik nagy bölcsen mondá:
Dugjuk a nagy boglya alá.
Az majd osztán agyonnyomja!
Ugy lesz bizz az, jó lesz bizz az,
A nagy boglya agyonnyomja.

— Így kell szavalni edes öcsém Kis Péter, nem úgy, hogy ricitacsi, ticsitacsi. Egyszer meg a kollégiumban censealat a diákokat a földrajzból. Egy gyenge tehetségű ifjunak a tengerekről és kikötőkről

kellott volna beszélni, de bizony a fiu hallgatott, mint a kecsége.

Az öreg Balogh Péter segíteni akart rajta és így szólt: Na fiam nem tudod, hogy mi az a kikötő? hát majd megmagyarázom én:

— A kikötő, a kikötő, a kikötő, de itt az öreg is megakadt — hát a kikötő edes fiam, éppen olyan, mint az én kampós botom.

Azzal példázás okáért felmutatta a kampós botját.

Egy alkalommal a híres debreczeni professzornak, Gelenczey Pálnak az órájára ment be a superintendens.

Kiszólit a professzor egy diákot:

— Na barátom mondja meg, milyen alkatrészekből áll a víz?

A diák kezdi mondani, de nehezen, hogy a víz áll hidrogénból, oxigénből, aztán zavarba jön, megint elől kezdi, megint nyefeg.

Dühbe jött erre Balogh Péter és így szólt: Te Gelenczey: Mi a kacskaringós menykőnek kinezod ezeket a szegény fiukat azzal a hidrogémmel, nitrogémmel? A víz viz, a bor bor, tanuld meg! Idd meg: Engem sohase kineztek a vegytanna', mégis püspök lett belőlem.

Punktum!

A politikai válság.

Kossuth Ferencz a helyzetről.

márczius 1.

A Bécsben megjelenő „Zeit” című lap tegnapi számában Kossuth Ferencz vezérezikét közli „Korona és a többség Magyarországon” címmel. A cikket egész terjedelmében itt közöljük:

A „Zeit” t. szerkesztője azzal a kérdéssel fordul hozzám, hogy mi következik most Magyarországon? Az én válaszom erre az, hogy a chaosz. Biztosra vehette az ember, hogy sikerülni fog rendet és békét teremteni, mert erre minden előfeltétel, minden eszköz és a lojális szándék is megvolt. De mégis úgy látszik, hogy alkotmányunk a tüpróbát nem fogja kiállani.

A nagy harcban, amelyet a koalíciós ellenzéki pártok vívtak a kormánnyal, a nemzet a mi oldalunkon állott és a mi javunkra döntött. Ez az ítélet annál inkább respektálandó, minél kétségtelenebb az, hogy a fennálló választási törvényt valósággal skandalózus fogásokkal egészen a kormányon levő, u. n. liberális párt javára alkották meg. A hatalom részéről jövő minden jogtalan befolyásolás és minden korrupció számára tárt ajtókat hagy ez a választási törvény. A nemzeti érzésnek és érzelmeinek igen erős kitörésére volt szükség, hogy mi e választási törvény ellenére is győzhessünk és többségre jussunk.

Mik voltak azok a kérdések, amelyeket a nemzet elé terjesztettek amelyekre az tényleg választ is adott? Az egyik kérdés az volt, hogy lehet-e Magyarországon törvényellenesen, a jogok és törvények lerombolásával kormányozni? A másik kérdés az volt, vajon az ország lehetetlenné akarja-e tenni a 67-es alapon álló uralmat?

Az első kérdésre a nemzet nagy többsége nem-mel válaszolt.

A második kérdésre négynek kivételével valamennyi tiszta magyar választókerület felelete igenlő volt. Nem szabad t. i. elfeledni, hogy Magyarországon a magyarság az államalapító, az államfentartó és államalkotó nemzet s ezer esztendő óta mindig is az volt.

A koalíciós ellenzék ez idő szerint többségben, még pedig tekintélyes többségben van. Van amellett olyan programja is, amelyben valamennyi koalíciós párt egyetért. Ez a program teljesen alkotmányos, semmiféle antidinasztikus része nincs, és semmit sem tartalmaz olyant, ami ellenkezésben volna a fennálló törvények betűjével, vagy szellemével. A koalíciós ellenzéki pártokból álló többség programjában nincs benn sem a 67-es törvények megszüntetése, sem a perszonális unió életbe léptetése.

Mert ezek a pontok kizárólag a függetlenségi-párt programjában vannak benn, amely párt azonban nem követeli azt, hogy ezek a programpontjai már most érvényesüljenek, mikor a párt maga még nincs többségben. A kormány sem kerülne ki a függetlenségi pártból hanem igenis a koalíciós ellenzékéből. Ezért csatlakozott ki és kellett is kicsatolnia a függetlenségi pártnak említett speciális programpontjait a koalíciós miniszterium programjából.

De ő felsége nem fogadja el a többség programját. A magyar képviselőház többségétől azonban normális alapon nem lehet követelni, hogy más programmal alkosson kormányt, mint a magáéval.

A koalíciós ellenzéki pártok egymáshoz való viszonya olyan, hogy minden kormány, amelyet nem belőle alkotnak lehetetlen, mert azonnal leszavaznák. Ha pedig új törvénysértéssel újra feloszlatnák a képviselőházat, teljes határozottsággal lehetne arra számítani, hogy a függetlenségi párt sokkal nagyobb számbeli tulsulyal térne vissza az új képviselőházba.

A helyzet tehát most Magyarországon az, hogy a királyi véto folytán kormányt alakítani lehetetlen. Addig tehát nem is lesz

sem indemnitás, sem költségvetés, sem ujonczmegszavazás, amíg az uralkodó nem határozza el magát arra, hogy a többséget a többség programja alapján való kormányalkotásra felhívja. A többségnek ez nemcsak joga, hanem kötelessége is.

Amíg ez meg nem történik, addig chaosz fog uralkodni és az ilyen chaosz feltétlenül igen nagy kárára lesz az osztrák-magyar monarchia nagyhatalmi állásának, amelyet pedig állítólag minden áron fenn akarnak tartani.

Az új választások.

Mindinkább erősödik a köztudatban a gyanu, hogy a mostani politikai helyzet szándékos elhomályosítása mögött valami célzat lappang, amelyet az intéző körök szándékosan eltitkolnak.

Körülbelül egy hónapja immár, hogy a nemzet feleletet adott arra a kérdésre, melyet a király hozzá intézett. Azóta világos a nemzeti akarat, az pedig már régen világos, hogy alkotmányos országban a nemzeti akarat a döntő.

Mire való tehát ez a huzavona?

Alig tudjuk magunkban elfojtani a gyanut, hogy a helyzetet bűnös intencióval posványítják el. Körülbelül olyan időket élünk, mint Ausztria a Taaffe-kormány kezdetén. A „fortwursteln” jelegjű politikának föltalálóját annak idején hűlésen meleg barátsággal tüntette ki a császár, ma már azonban nyilvánvaló, hogy ez a politika döntötte a mulás karjaiba Ausztriát.

Az elposványítás veszedelme fenyegeti a magyar politikát. Irtóznak a határozott lépéstől, a világos beszédétől, a világosságot hozó cselekvéstől, — egyszerűen, a döntéstől.

Mások megint, igen okos emberek, akiknek politikai ítélete sokszor bizonyult élesnek, úgy vélekednek, hogy a látszólagos határozatlanság mögött egy vakmerő elhatározás lappang: az új választások. Gróf Tisza István, a hazard-játékos, aki már egyszer elveszítette a játszmát, még egy vakmerő tétre szánná el magát:

— Dupla vagy semmi!

Kmet) Károly belépése a függetlenségi pártba.

márczius 1.

Kmet) Károly, a budapesti tudományegyetem nagyhirű közjog tanára, akit a most lefolyt általános választások alatt, mint pártönkivüli ellenzéki képviselőt választottak meg Esztergomban, elhatározta, hogy a függetlenségi és 48-as pártba lép be. Ezen elhatározását vasárnap közölte választóival, akik meghallgatva azon indokokat, amelyek Kmet)yt a 67-es alap elhagyásával kényszerítik, egyhangu lelkesedéssel helyeselték Kmet)ynek a függetlenségi pártba való csatlakozását.

Kmet) Károly, mint azt tegnap táviratban jeleztük, levelet intézett Kossuth Ferenczhez, mint a függetlenségi párt elnökéhez, melyben a pártba való csatlakozását jelentette be.

Kmet) Károlynak Kossuth Ferenczhez intézett levele a következő:

Nagyságos elnök ur! A jelenlegi kormányválság megoldása körül felmerült jelenségek komoly tanulsággal szolgálnak arra, hogy rendkívüli s alig legyőzhető nehézségei lesznek azon jogos törekvésünknek, hogy a külügyi és hadügyi közös intézmények a „paritásos dualizmus” törvényes elvéhez képest átalakítsanak, azokban a magyar államiaságnak úgy lényegbeli, mint külsőségekre vonatkozó kívánalmi egyaránt valósítsanak.

E sajnálatos jelenségek megfigyelése és lelkiismeretes mérlegelése azon meggyőződést keltette bennem is, hogy az 1728. évi I. és II. törvényozikkból folyó viszonyos

védelmi kötelezettségnek hathatós és sikeres teljesítése úgy részünkről, mint az osztrák császárság részéről sokkal czélszerűbben történhetnek ama közös szervezetek megszüntetésével, vagyis önálló és különálló magyar, illetőleg osztrák diplomáciai és hadügyi szervekkel és intézményekkel.

Ily elkülönítés nem gátolná a védelemre irányított egyöntetű és együttes működést és elejét venné a közös szervezetek mellett folytonos és immár a két állam népeinek nyugalalmát állandóan zavaró, végtelemül káros surlódásoknak, helyreállítható a rég nélkülözött hivatalos és testvéries jó viszonyt a magyar és osztrák között és így könnyebben fentartható és biztosabban gyarapítható lenne a két állam nagyhatalmi súlya és vele együtt királyi családunk, respektive az osztrák császári ház fénye és dicsősége is.

Ezen meggyőződésben helyesnek és minden alkotmányos eszközzel hiánytalanul valószínűsíthető tartom a függetlenségi párt programját; úgy Magyarországon, mint Ausztriára üdvösnek vélem, ha mielőbb abszolút többségre emelkedik ezen országos párt a magyar törvényhozásban, hogy hozzá láthasson azon nagyfontosságú alkotmányreformhoz.

Követve meggyőződésemet, idővertének tartom azt is, hogy pártönkivüli állásommal felhagyva, csatlakozzam a függetlenségi pártba, belépjek annak kötelékébe.

Tisztelettel kérem nagyságodat, méltóztassék ezen elhatározásomat tudomásul venni, illetőleg a párt elé terjesztani.

Kapcsolatosan megemlítem, hogy a függetlenségi pártba való csatlakozásomat esztendőm választóim is egyhangu lelkesedéssel fogadják és helyeslik.

Mély tisztelettel vagyok nagyságodnak őszinte híve

dr. Kmet) Károly,
tud. egyetemi tan., Esztergom sz.
kir. város orsz. képviselője.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

Egyházmegyei elértekezlet. A debreczeni egyházmegye holnapi közgyűlésére már is sokan érkeztek Debreczenbe az egyházmegye vidéki tagjai közül. Az érkezett vidéki tagok a helybeliekkel ma délután az egyháztanácssteremben értekezletre gyűlnek össze. Az értekezleten a holnapi közgyűlés tárgyival foglalkoznak.

Hittanhallgatók gyűlése. A Hittan-szaki Onképző Társulat ma este fél 8 órakor a I. számú akadémiai teremben ülést tart, melyen több próbaimátkozás, szavalt felolvasás és bírálat is lesz. A szép szorral tartandó ülésen vendégeket is szívesen látnak.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor.

Szerdán „A szaharai konzul” bohózat (A. bérlet).

Csütörtökön „Bánk bán” tragédia (B. bérlet).

Pénteken „Boldogság” bohózat (C. bérlet).

Szombaton „Troubadour” opera (A. bérlet).

Vasárnap délután „Aranyvilág”, este „Aranypatkó” vigjáték (premiér, bérlet-szűnet).

Színházi hírek. Ma szerdán kerül másodszor színre Guthi Soma 3 felvonásos bohózata „A szaharai konzul”.

Csütörtökön lép fel másodszor Mihályi Ernő „A gerolsteini nagyhercegnő”-ben.

Életunt szerelmes.

Arad, február 28.

A reménytelen szerelem ma ismét öngyilkosságba kergetett egy aradi fiatalembert. Oláh Vincze asztalossegéd ma délután 3 óra tájban a katonai löveldeben Mannlicher-puskával szerelmi bánatában mellbe látte magát.

Az életunt fiatalember nemrégiben szabadult ki a katonasorból s még szolgálati ideje alatt szerelmes lett egy csinos aradi leányba, aki azonban nem viszonozta érzelmeit. Már napok óta buskomor volt s erősen foglalkozott az öngyilkosság gondolatával.

Ma délután néhány barátja társaságában kiment a katonai löveldebe, ahol katona korában huzamos ideig volt ügyeletes káplár. A lövelde kintjában borozni kezdtek s a társaságból Oláh Imre rövid idő múlva kiment a szabadba, majd pedig belopózott az őrszobába, ahol egy Mannlicher-puskával mellbe lőtte magát.

A durranásra a kintinből oda siettek a társai. Ezek egyikének, Albis Péternek átadta az életunt fiatalember a kedves fényképét s arra kérte, hogy tegye a koporsóba. Ezenkívül egy szerelmes levelet is átadott barátjának, amelyben érzékeny hangon vesd búcsút attól a leánytól, kinek ridegsége miatt megelégelte az életet.

Az öngyilkosságról tüstént értesítettek a rendőrséget, honnan Bruck Gyula dr. kerületi orvos kíséretében Berecz Ferenc ügyeletes alkapitány jelent meg a helyszínen.

Az orvos megállapította, hogy a golyó az öngyilkos mellén hatolt be és a hátán keresztül a falba furódott. Az életveszélyesen megsebesült öngyilkos embert a közben megérkezett mentőkocsin a kórházba szállították.

Leégett fatelep.

Nagy tűz a pályaudvaron.

— márcz. 1.

Az estecsendjét borzalmasan törte meg tegnap a kistemplom tűzjelző vészharangja. Kilenc órakor kondult meg a harang s pár perccel azután már óriási gyorsasággal robtak végig a tűzoltó kocsik a Piac-utczán a vasút felé. A tűzoltókat csakhamar a kíváncsiak egész tömege követte.

A tűz a pályaudvar azon a részén volt, mely a nemrég betömött tó és a fűtőház között terül. Itt sűrűen egymás mellett óriási mennyiségű faanyag áll felhalmozva.

Az ölekbe rakott tűzifák közé volt beékelve — Balogh Dávidnak 40 méter széles és 10 méter hosszúságú fából készült és kátránypapírral fedett meszelőrudgyára.

Ugy a faalkotmányban, mint közvetlen környékén óriási mennyiségű száraz fenyőfakarók állottak.

Mikor a tűzoltóság odaérkezett, már az egész telep lángokban állott. A tűzből ezrelék szálltak a szikrák, meggyulással fenyvetve az alig pár lépésnyire levő sűrű összehalmozott tűzifákat.

Publig Ernő h. főparancsnok, ki az oltást vezette, főleg a mentésre szorított, mert ha kétoldalt a tűzifák lángba borulna, most talán az államvasutak fűtőháza

és óriási felhalmozott szénkészlete is lángokban áll.

Sok munka árán sikerült a távirda cszlopokat is megmenteni, melyek sodronyai már szinte olvadni kezdtek.

Az oltás nagy munkájában nagy segítségére volt a tűzoltóknak az, hogy három mosdony folyton szállította a vizet és adta a vágány melletti feoskendőnek.

Közel 11 órakor érkezett a tűzhöz Podolszky Béla máv. műhelyfőnök intézkedésére a műhely mintegy száz munkása, ki az oltásban is, de főleg a rendfenntartásban segédkeztek a rendőrség hiányában.

A négy órán át tartó tüzet éjjeli egy órakor oltották el. Az oltásnál három tűzoltó könnyen, egy pedig az arcán súlyosan megsérült.

A gramofon bolondja.

Merénylet egy ügyvéd ellen.

Lövöldöző csavargó.

— Saját tudósítónktól. —

— márczius 1.

Nagyon belehabozódhatott egy Tóth János nevű csernáfalusi csavargó a gramofonba, mert tegnap délután le akarta a miatti löni dr. Fekete Endre ügyvédet Csernáfaluban és annak egész háznépét.

Ez a Tóth János csernáfalusi illetőségű, már többszörösen büntetett 21 éven csavargó ugyanis még a múlt év tavaszán egy gramofont vásárolt Brassóban 60 forintért. A csendőrség azonban elvette tőle ezt a gramofont, mert gyanus volt előtte, hogy a csavargó Tóth János által leendő beigazolásáig a gramofont a csernáfalusi előjárásnál deponálta. Tóth János igazolta a szerzési jogot és azután beállított a község előjárásához és a gramofon kiszolgáltatása kérte.

A községi előjárás azonban, miután Tóth Jánost időközben valami kihágásért a főszolgabíróság 10 korona lefizetésére ítélte, a gramofon kiszolgáltatását ezen tíz korona lefizetésétől tette függővé. Tóth János teljes vagyontalanságára hivatkozva, vonakodott a tíz koronát lefizetni, amire az előjárás viszont megtagadta a gramofon kiszolgáltatását. Tóth János ennek következtében pénz után látott és hogy pénzt szerezhessen, Türkösben és Hosszúfaluban 3-4 helyen betört, azonban mindenütt csak pénzt keresett, mert mindegyik esetben konstatálva lett, hogy egyebet is elvihetett volna, de soha se vitt el a betörések alkalmával semmi egyebet, csak pénzt.

A csendőrség Tóth Jánost ezen betörései miatt üldözöbe vette, de nem tudta semmiképp se kézrekeríteni, mert Tóth János nyomtalanul eltűnt. A gramofont e közben, ugyancsak még a múlt év tavaszán elárverezték és az 20 korona 70 filléren dr. Fekete Endre ügyvéd vette meg.

Időközben megint feltűnt a láthatáron Tóth János és a dolgot adott a csendőrségnek, mert lopást követett el, de a lopás után megint nyomát vesztették. A gramofont azonban úgy látszik nem tudta elfelejteni, mert tegnap délután 2-3 óra között kaállított dr. Fekete Endrének Csernáfalu 282. szám alatt levő lakására és a gramofon kiszolgáltatását kérte. Dr. Fekete Endre Tóth Jánost, aki különben részeg volt és kötekedni kezdett, elutasította, amire ez elsietett, de nemsokára ismét visszatért egy revolverrel és azzal lövöldözni kezdett és rálőtt mindenkiere, aki csak utjába került. Behatolt az épület udvarára és itt 11 lövést tett, ugy látszik golyós tölténnyel, mert a cselédnek a lábán, akit eltalált, golyó által okozott horzsolást konstatáltak. Rálőtt még dr. Fekete Endre ügyvédre annak irnokára Jantea Jánosra, továbbá,

Bartha Imre főszolgabírói díjnokra és Brenndörfer János főszolgabírói hivatalszolgára. Ez utóbbira két izben.

A lövések azonban zeresesére eszlt tévesztettek és csak a cselédnek a lábán okozott — mint említettük — a golyó horzsolást. Természetes, hogy mindenki menekülni igyekezett. Dr. Fekete Endre kiugrott az ablakon és értesítette a törőntekről a csendőroket, akik azonnal a helyszínen temettek és elfogták a dühöngő Tóth Jánost, akinél motozás alkalmával 54 töltényt találtak, amelyek közül 20 golyóra, a többi pedig sörétre volt tötve. Találtak még Tóth Jánosnál 12 drb. osztálysorsjegyet, melyek azonban mind már két évvel ezelőtt lejártak — továbbá 117 korona 47 fillér készpénzt. Tóth János most le van tartóztatva és a nyomozást ügyében meg is indították és annyit már eddig is kiderítettek, hogy a nála talált sorsjegyeket a Brassói Bank és Raktárház részvénytársaság annak idején egy Bodzán Jakó egyének adta el. Valószínű, hogy Tóth János ettől tulajdonította el a sorsjegyeket, ámbár ő maga azt állítja, hogy azokat az uton találta.

IRODALOM.

A vén szárazmalom.

Szárazmalom, szárazmalom,
Hogy meg nem öl az unalom!
Mit állsz mindig, nincsen dolgod?
Vagy kerülöd tán a dolgot?

Dehogy, dehogy... öreg vagy már,
Hej! de sokat foroghattál.
A fejed is bele szédült,
Látom egész egyfelé dült.

A vihar is beléd kapott,
Hogy ledobja a kalapod.
Más nem történt szerencsére,
Csak a szélét szakítá be.

A lábaid rogyadoznak,
Fogaid meg kikopottak,
A derekad, a bordáid
Nem bírják ki már sokáig.

Csufja vagy már a falunak,
Gyerekek is kicsufolnak:
„Részeg talán öreg bátya?
Félre billent a sapkája!”

„Vigyázzék ken'! orra bukk,
Soha föl nem tápázkodik.”
Ez a hála, hogy fáradtái,
Egész falut eltartottái!

Szárazmalom, szárazmalom,
Hogy meg nem öl a fájdalom!
Hej! ilyenek az emberek,
Igy hálálnak, így fizetnek.

Dr. Pager Imre.

Az olasz vasutasok obstrukciója.

— márczius 1.

Az olasz vasutasok, akik helyzetükkal elégedetlenek, sztrájk helyett obstrukcióra határozták el magukat; nem szüntették meg a munkát, hanem ehelyett szigoruan alkalmazkodnak a szolgálati szabályzat utasításaihoz, s e miatt oly lassan történik a vonatok indítása, hogy a vonalakon megtorlódnak, s csak óriás késésekkel közlekednek a vonatok. Még a gyorsvonatokkal sem lehet az obstrukció óta óránként huszonöt kilométernél nagyobb gyorsaságot elérni.

Nagyon megkönnyíti az obstrukciót az 1842 ben készült s azóta csak keveset módosított szogálati szabályzat elavultsága. E szabályzat szerint például minden vonat összeállítása alkalmával gondosan meg kell vizsgálnia a személyzetnek, hogy rendben vannak-e a kocsik, s ezt a vizsgálatot a szogálattévő hivatalnoknak ellenőriznie kell. Most egy négy-öt kocsiból álló vonat vizsgálata egy óra hosszúra tart; a kalauzok é vonatvezetők egyenkint megnézik az ablakokat, padokat, ajtókat, sőt még a srófokat is, hogy nincs-e valami hibájuk s utána az ellenőrző hivatalnok újra megvizsgál mindent, s az eredményt — írásba foglalja, a mint a szabályzat kívánja. Igen nehéz a vonatok rendezése is.

A szabályzat szerint tolatás alkalmával a lokomotívnak oly lassan kell haladnia, mint a gyalogos embernek — s ezt ellenőrizni kell. Ez most meg is történik, oly formán, hogy tolatás alkalmával egy-egy ellenőrző hivatalnok gyalog sétál a lokomotívok mellett.

A vonatok összeállítása ily módon huszor annyi időbe kerül, mint eddig. De legbuzgóbb támaszai az obstrukciónak a váltóörök. A szabályzat szerint m r a vonat érkezése előtt husz percet meg kell szüntetni a vonalon a tolatást, holott eddig az érkezés előtt öt percet is lehetett még tolatni. Az eddig szokásos villamos esengetést, mely a szomszéd állomásról a vonat indulását jelenti, a váltóörök nem veszik tudomásul, hanem a szabályzatra hivatkozva megkövetelik, hogy az erre szogáló blankettán, írásban értesítse őket az állomásfőnök minden vonat érkezésének a percéről.

Altalában rendkívül megnövekedett a szogálatban az írásbeli munka, s a vasutasok végtelen pontossággal ügyelnek, hogy ezekben a szogálati iratokban hajszályira se térjenek el az utasításoktól. Ejjel pedig ugyszólván lehetetlen a vonatok közlekedése, annyira megbénítja a forgalmat a szabályok egész labirintusának szogoru megtartása. A késedelmes eljárás miatt a nagy állomásokon annyira összeroldódtak a vonatok már a sztrájk első napján, hogy szinte lehetetlen egy-egy vonatot elindítani.

Természetesen van szabályzat a torlódás elhárítására is, ami nagy szerencsége a vasutasoknak, mert ezt a szabályzatot is megtartják, s a torlódás megszüntetése, ha a szabályzat szerint járnak el, kétszer annyi időbe kerül, mint ha a torlódásra való tekintet nélkül indítanak a vonatokat úgy, a mint lehet. Szóval a vasutas obstrukció, amely miatt pedig senki felelősségre nem vonható, éppen oly veszedelmes és ártalmas a vasuti társaságokra nézve, mint a sztrájk.

REGÉNYCSARNOK.

A gyermek.

Oroszból szabadon fordította:
Madame Chrysanthe.

Anna Vukadinovics már hat év óta felesége volt Vlászának ügyvédnek, akivel békés, csendes házasságot élt... Vlászának praxisa igen jól indult a kis bunyevác községben, néhány évre rá, hogy oda kerültek, csinos villaszerű lakóházat is építettek a keresményből maguknak. Az utcára öt nagy tükör-üveg ablakkal, aminő nem is volt még addig a faluban, fonott drót kerítéssel és sok rózsák és diszbokrok-kal az utcára nező kertecskében.

Anna Vukadinovics kedvére foglalkozhatott a kertészettel, ami kedvenc szórakozásai közé tartozott.

Nála nyilottak legkorábban a tulipán-hagymák és a jáczintok, mert télire korhadt szalmával letakarta azokat is, nemcsak a rózsáit.

Csokros violáinak messze földön híre volt, nyár derekán az utcában messze érzett a közönséges „bisziok” (bászalyikom) a szerbek templomi virágja és lubicsice (nyári ibolya) illata, távolról is elárulva, hogy e kis kert ezekkel is ékeskedik.

„Lubicsice, lubicsice alá bite brálá. Nemám drágog, nemám drágog kome bite dala”. Énekeltek a rácz lányok, ha megéreztek a nyári ibolya illatát az ügyvédék kapuja előtt, esténként mikor a csurgóra mentek ivó vizért.

Az ügyvédné elmerengve hallgatta, hiszen mindig ott ült a rózsái között és utána dudolgatta ő is. A naiv rácz paraszt nótá magyar fordítása így hangzik: Violácska, violácska, jaj hogy leszédnélék, nincsen drágám, nincs kedvesem, akinek adnának!

— Ugy volt bizony. Mindamellott, hogy az ügyvédék külső, belső berendezése a környéken híres volt tökéletességéről s hogy Vlászának ügyvéd hat év múlva is leggyöngédebb udvariassággal vette körül ifju, szépséges hitvesét.

Anna Vukadinovics nem volt helyzetével megelégedve, s e szerint boldog sem...

Gyermekük nem lett, az asszony pedig ebben látta volna a házasság egyedüli értelmét, az együttélés egyedüli kapcsát, mely nélkül a sűrű naponkénti szeretkezéseknek nem volt semmiféle jogosultsága.

— Mit adsz nekem az elvesztett szép illuziókért, amit én a szerelemről hittem... kérdezte néha nagy szakállas párját a felhevülés mámoros pillanatai közben.

Mit adsz nekem azért, hogy én feláldoztam neked verőfényes lánykori édes, ártatlan álmaimat s tiszta ifjuságom? A csókjaid „szlátka mója” igen becsesek, de így elrepülnek nyomtalanul, mint a csalfa tavasz első fecskéi és pillangói. Ugy-e, ha nem teremne a nyár buzát, gyümölcsöt és egyéb magvakat, ugyebár a pillangók és fecskék nem sokat érnének?

Dr Vlászának ur nem ok nélkül volt doktor juris, okos és ravasz emberke volt, ilyen beszédek után még jobban körülhizelegte az ő „Dusicskáját” (Lelkecském), ígért neki új ezüst rámas tükröt a mosdó szobájába, jeges medve bőrt az ottománjához, gyöngyöket és fülön-függőt diónyi nagy briliántokkal. — Meg aztán babácskák is lehetnek még „szlátka dusicska” hiszen nem vagyunk még közel sem a télhez, alig izlettük a nyár elejét, biztatgatta az elbusult menyecskét bölcsen...

Telt, mult ezekkel az idő. Vén rokon nagynénik, akik látogatóba jöttek Anna Vukadinovicsához, esküdöztek, hogy soha se volt szebb, lánykorában sem volt domborabb a keble, gömbölyűbbek a szép fehér karjai — amelyeket mindig szabadon hagyott a bő ujju ráczváson ruha. Arczán még az üde ártatlanság hamvait nem tűrülték le cseppet sem Vlászának tüzes csókjai. (Mert talán nem viszonzotta az asszony is tüzesen — azért.)

— Hej! sohajtott ilyenkor nagyokat, — és rendesen nagyokat is sirt titokban szegény asszonyka, — mit érnek az én gömbölyű karjaim, erős, duzzadó keblem, — ha nem kapcsolhatok szívemhez pár drága fiókat, vagy hatot legalább, de még jobb szeretnék tizenkettőt, ha lenne...

(Folyt. köv.)

M. A. Vasutak menetrendje

1904 évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő ó.	p
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	8 00
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8 57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 07
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. e.	11 18
Csak P.-Ladányig	este	8 10
Csak P.-Ladányig motor menet	reggel	5 08
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u.	8 56
Csak Szatmárig (gyorsvonat)	este	6 41
Csak Szatmárig (teher v. szom.-száll. v.)	este	7 56
Szatmár—Máramarossziget felé	éjjel	2 50
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 07
Csak Szatmárig	reggel	5 10
Miskolc—Kassa felé	reggel	8 18
Miskolc—Kassa felé	este	6 58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 11
Csak Nyiregyházig	d. u.	2 10
m. áll. vasutól	reggel	5 06
vásártérrel	reggel	5 44
m. áll. vasutól	d. e.	8 09
vásártérrel	"	8 16
m. áll. vasutól	"	11 07
vásártérrel	"	11 16
Hajdúbössörmény—B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. vasutól	d. u. 12 11
vásártérrel	"	12 21
m. áll. vasutól	"	4 26
vásártérrel	"	4 36
m. áll. vasutól	este	6 46
vásártérrel	"	6 56
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4 36
Füzes-Abony felé vásártérrel	"	4 56
Ohat-Kócs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4 49
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérrel	"	4 28
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel	9 36
Derecske—Nagy-Léta felé	"	4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6 40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5 46
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este	9 35

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv. reggel	7 26
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező szom.-v.	9 —
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u. 2 —
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szom.-v.	este 7 06
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szomv.	" 9 15
P.-Ladányig gyorsvonat átszállítással	d. u. 12 08

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	8 20
Budapest—Nagyvárad felől	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2 24
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	2 16
Csak P.-Ladánytól	reggel	7 46
Csak P.-Ladánytól motor menet	"	5 08
Kolossvár—Nagyvárad felől	"	7 26
Csak Szatmárról (gyorsvonat)	"	8 46
Csak Szatmár felől	d. e.	11 37
Csak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	3 55
Csak Máramarossziget felől	este	10 11
Máramarossziget—Szatmár felől	"	6 40
Csak Szatmár felől	reggel	7 30
Kassa—Miskolc felől	d. e.	1 31
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este	7 50
Kassa—Miskolc felől	d. u.	8 49
Csak Nyiregyháza felől	reggel	7 33
vásártérre	reggel	7 32
m. áll. vasutra	"	7 40
vásártérre	d. e.	11 13
m. áll. vasutra	"	11 23
vásártérre	d. u.	1 45
m. áll. vasutra	"	1 53
B.-Sz.-Mihály—H.-Bössörmény felől	vásártérre	3 27
m. áll. vasutra	"	3 34
vásártérre	este	6 06
m. áll. vasutra	"	6 13
vásártérre	"	9 50
m. áll. vasutra	"	9 57
Füzes-Abony felől vásártérre	d. u.	3 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasutra	"	5 35
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérre	reggel	7 44
Ohat-Kócs—Polgár felől m. áll. vasutra	reggel	7 54
Derecske—Nagy-Léta felől	"	7 15
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8 18

Apró hirdetések.

TANULÓ főlvetették Ullmann Salamon fűszer üzletében Piacz. u. 70.

Női divattermünket

ujonnan szervezve

Mme. Biró L.

fővárosi női szabó mester
vezetése alatt

Márczius hó 1-en

megnyitotuk

Megrendelések t a tavaszi szezonra érkezett újdonságokból már is elfogadunk.

Kiváló tisztelettel

Bosznay J. és Társa

női divatáruháza.

Kerékpárosok figyelmébe!

Csász. kir. szabadalmazott kerékpár-gyár.
Tulajdonosok: Weiszberger és Halländer.
Debreczen, Arany János-utca 20.

Ajánljuk saját gyármányu kerékpárjainkat, melyek ugy tartósságra mint könnyű hajtásra bármely eddig használatban levő kerékpárokat felülmúlnak.

40% erő megtakarítás. Jutányos árak.

Kerékpár javításokat és bármily gyármányu kerékpároknak legújabb modelre való átalakítását, zománcozását szakszerűen, gyorsan és jutányosan esz-közlünk.

Uj kerékpároknál 3 évi jótállás. — Használt kerékpárokat becserejlünk.

A n. é. közönség szives pártfogását kérjük.

Tisztelettel

Weiszberger és Halländer.

**Eszaknémetországi
takarmányrépa magvak,**

francia luczerna, veresvirágu lóhere és Mauthner-féle konyhakerti és virágmagvak megérkeztek s a legjutányosabban árusittatnak.

MAYER JENŐ

fűszer- és csemege üzletében.

Debreczen, Piacz- és Széchenyi-
utca sarok.

A dr. Borsos-féle
Hajszesz és Hajkenőcs

biztosan megszünteti a haj hullását, a hajvégek megtörését, a haj elmolyosodását. Teljesen ártalmatlan. — Elősegíti a haj növését és annak színét nem változtatja meg.

1 üveg Hajszesz ára 1-2 kor
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.

Kapható:

MIHALOVITS J.

gyógyszertárában

DEBRECZEN,

Főter 31. szám.

Hirlapelárusítók

felvétetnek

a „Debreczen” elárusítására

városi nyomdában,

városház, keresztépület.

A gróf Degenfeld József
és dr. Balkányi Miklós urak

„Erzsébet” szőlőtelepén

kitünő minőségű gyökeres szőlővessző,
nemes gyümölcs-oltvány és spárga gyökér
olcsón megrendelhető.

Iroda:

Debreczenben, Kossuth-utca 32. szám.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomá-ára hozni, hogy 1866. év óta fenálló hentes- és csemegeüzletemben folyó 1905. évi márczius hó 1-én kezdve napon a kapható lesz friss sertés- és zsirnak alo, friss hár, szalonna stb. hentes áruk.

Továbbá minden nap friss főzésű prágai és kassai sonka és naponta frissen készített virsli, szataládé és mindennemű bel- és külföldi mintara készült vegyes felvágottak kaphatók.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába továbbra is ajánva

maradtam tisztelettel

BENES W.

Ugy hat, mint a bomba! Antinikotin-czigaretta hüvelyek, szivar skatulákban. Jakabi-gyára Wien, VIII. Piaristengasse.

**BRÁZAY FÉLE
SŐSBORSZESZ**

NAGY ÜVEG
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLÉKELVE VAN!

Uj! Megnyílt!! Uj!

a Kossuth-utczai Maradék áruház

olcsóbb minden vegyeladásnál.

Mint hogy kizárólag rőfös árut rendezünk be, a raktáron levő összes czipő, kalap, női és férfi fehérműek, miederek, kesztyű, nyakkendő, harisnya, női és fiu ruhák, esernyők stb. fél árban árusítjuk el.

Uj!

Székely Jenő és Társa utódai

Kossuth-utca 15. sz., Gyógyszertárral szemben.

Uj!